

Boxer kringgroep Z.O. Drenthe

Opgericht in 1984

Algemene leden vergadering 26-3-2019

Beste leden, de jaarlijkse algemene leden vergadering staat gepland op dinsdag 26-3-2019. Hierover ontvangen jullie verder nog een mail met de agenda en aanvangstijd. Tijdens deze avond is er dus **GEEN training!**

Uitreiking Ab Venema Bokaal

Op dinsdag 26-2-2019 staat de eerste clubwedstrijd weer gepland. Tijdens deze eerste clubwedstrijd van het nieuwe jaar wordt ook de wisselbokaal voor het jaar 2018 uitgereikt. We hopen dat jullie allemaal aanwezig zijn tijdens de uitreiking en de eerste clubwedstrijd van 2019!

Jonge honden dag Nieuw Buinen

Graag even jullie aandacht voor het volgende, op 12 mei organiseert kringgroep Nieuw Buinen een JHD. Dit is het moment om jonge boxers en eigenaren en fokkers te ontmoeten. Tijdens deze dag worden boxers tussen de 3 en 18 maanden gekeurd en is er een veteranen klasse. Keurmeester deze dag is Ingmar Sioen. Wil je graag mee doen? Schrijf je dan in.

Oproep evenementencommissie

Graag willen wij als club een evenementencommissie oprichten. Dit zodat het bestuur samen met de leden activiteiten kan organiseren zoals een Jonge honden dag, etentjes etc. graag zoeken we enthousiaste leden die ons willen helpen met organiseren en mee denken.

NL Doet 16-3-2019

Zaterdag 16-3-2019 is er weer de gezamenlijke klus en schoonmaak dag op de club. Deze wordt net als vorig jaar gehouden om samen de club netjes en schoon te houden. We hopen dat jullie hierbij allemaal weer aanwezig zijn want vele handen maken licht werk! Aanvang 9:30uur.

Nieuwe examen reglement VZH/ IPO

Sinds het nieuwe jaar is er het een en ander veranderd in het examen reglement voor bijvoorbeeld de VZH en IPO examens. In onderstaande link een filmpje met de aanpassingen voor het VZH examen.

<https://www.youtube.com/watch?v=kr-0FrhVtMc>

Agenda 2019

Datum:	Activiteit:
26-2	Uitreiking Ab Venema Bokaal en clubwedstrijd
16-3	NL Doet klus/schoonmaak dag
26-3	Algemene leden vergadering

Wie schrijft die blijft!

Stukkie van Joost

Sorry beste honden en mensen, maar zoals was te verwachten zag Wim het niet zitten om zich hier aan jullie voor te stellen. Daarom zal ik het maar weer voor hem opknappen – ik, Joost, knuffelbeer en kindervriend. De meesten kennen me vast wel: ik ben die spetter die op dinsdagavond na de EG groep het veld op dartelt. Die lolbroek die kan praten en knorren van plezier, zijn snuit schoonveegt aan spijkerbroeken en soortgenoten onverbiddelijk bij de strot grijpt als hij wordt aangevallen. Op vier mei 2009 ben ik geboren in Rouveen. Na negen weken ben ik bij Wim, in een boerderijtje in Duitsland, gaan wonen. Hij bleek daar samen te hokken met Trees: een negenjarige witte boxerteef die er al na een dag van overtuigd was dat ik haar pup was. En na twee dagen wist ik niet beter of Trees was mijn moeder. Ze beschermde me, stoede met me, leerde me buiten poepen en 's nachts lag ik op haar rug te dromen. Van Trees begreep ik dat ik al de vijfde was. De vijfde boxer in drieëntwintig jaar! Net als met vrouwen bleek Wim er dus al een stuk of wat te hebben versleten. In het begin was er Lex. Een grote gele reu die zo met de kont zwierde dat hij Sexy Lexy werd genoemd. Wim was toen ongeveer vijfentwintig, was wegenbouwer, en woonde in een boerderijtje in Schoonebeek. Na een jaar kwam nummer twee, de gele reu Dino erbij. Lex en Dino dat was kop en kont. Ze roofden biefstukken van het aanrecht, joegen Jehova's van het erf en hadden dikke lol. Nadat Lex was gestorven aan de gevolgen van epilepsie was nummer drie gekomen. Jansen: een grote bijna zwarte macho. Eenmaal volwassen was het maar even of hij wipte Dino van de troon. Hij vrat zware sjek, knokte met reebokken en zeulde met betonklinkers. Nadat Dino was heengegaan aan de gevolgen van een maagkanteling is dus uiteindelijk nummer vier, mijn pleegmoeder, Trees erbij gekomen. Op haar achtste is ze met Jansen en Wim naar Duitsland verhuisd. Jansen is kort daarop overleden en een jaartje daarna deed ik mijn intrede: nummer vijf: Joost himself... Ik ben toen vrijwel direct met Wim gaan trainen bij de Boxerclub in Emmen. Eerst puppycursus natuurlijk, wat ik prachtig vond met al die hondjes. We kregen les van Bianca en soms van Gerrit. Wim bakte er in het begin helemaal niets van want hij was veel te druk en onzeker. Als hij zei links bedoelde hij af. Als hij riep: 'Nee, nee, nee,' dacht ik dat hij spelen wilde. Zijn commando's waren vaag en warrig en als je niet uitkeek ging hij nog op je poten staan ook. Maar uiteindelijk hebben we dan toch met goed gevolg het puppyexamen afgelegd; wat Wim natuurlijk allemaal maar dikke onzin vond. Daarna naar de gevorderdengroep. Ik tussen de grote jongens. We kregen les van Gonda, van Gerrit en soms van Guus Krop! En langzaam maar zeker begon Wim het een beetje te begrijpen. Hij volgde steeds beter, gaf me op tijd een stukkie worst en het was dikke pret natuurlijk. Al heb ik nooit echt met goed fatsoen een VZH proef met hem kunnen lopen, helaas...

Ondertussen was Trees, op tienjarige leeftijd, overleden. Ze had een kwaadaardig gezwel in de neus. Op een bepaald moment is Wim met haar naar de dokter gegaan en toen ze terugkwamen lag ze op haar zij achter in de auto. Dat was de eerste keer dat ik een dode hond zag. Ze ligt onder de pruimenboom. Daarna kwam Ukkie. Helemaal uit Leeuwarden. Wat een boxervrouw. Heerlijk! Ze was al zes, had dezelfde kleur als ik en zag eruit om op te vreten. Mooie volle rondingen, super lief koppie, en wat een karakter. Al op de eerste avond snauwde ze me van zich af en wist ik precies waar ik aan toe was. Vanaf toen was zij mijn vrouw. Ik was helemaal stapel op haar. Er volgde een mooie tijd. We maakten lange wandelingen, dolden als verliefden en gingen twee keer per week naar de boxerclub waar Ukkie zo'n beetje de troetelhond was geworden en bij iedereen restantjes worst en koekjes bietste. Als ze loops was sliep ze in de woonkamer en jankte ik 's morgens al vroeg de hele tent bij elkaar. En als ik dan eens lekker met haar vrijen wilde dan riep Wim: 'Nee! Geen seks!' en droop ik maar weer af. Ukkie was dus boxer nummer zes. Ze is op een maand na twaalf jaar geworden. Eind 2014 is ze gestorven aan de ziekte van Cushing. Op een bepaald moment ging ze met Wim naar de dokter en toen ze terugkwamen lag ze op haar zij achter in de auto. Dat was de tweede keer dat ik een dode hond zag. Ze ligt onder de perenboom. Na Ukkie volgde een inactieve periode. Ik had steeds minder zin in de dingen, lag maar te slapen en had het gevoel dat ik begon in te kakken. Het leek wel of de jaren begonnen te tellen. Tot ineens boxer nummer zeven binnen stuitte.

Casper! Allemachtig. Net als Ukkie: een goeie gebruikte. Hij was toen twee jaar, een grote witte puber die alles en iedereen in de gaten hield. Hij had een bruin en een wit oog, waarmee hij geestdriftig de wereld in keek. Hij wilde gewoon overal bij zijn, vooraan staan, was misschien ook wel wat onzeker. Hoe dan ook: in het begin was het bepaald geen match. Ik had constant het gevoel dat hij de boel over wilde nemen, was continu op mijn hoede, hij irriteerde me mateloos en vooral het eerste jaar hebben we gigantisch gevochten. Maar ik ben tien kilo zwaarder, dus hij kon het wel schudden.

En nu gaat het dan eindelijk wel lekker. Casper is alweer ruim vijf jaar en met de vaste structuur die er zo dagelijks is kunnen we samen goed door één deur. Ik ben zelfs wel blij dat Casper er is. Want hij blijkt toch een ontzettende lieve gevoelige hond. En door hem ben ik weer alert, voel ik me weer levendig en speels. Ja, het leven is best goed tegenwoordig. 's Morgens na het ontbijt gaan we samen naar buiten. Dan liggen we dicht tegen elkaar aan op de bank in de serre of struinen door de tuin. 's Middags gaan we wandelen, of zwemmen in de Vecht. En dinsdags met z'n drieën naar de boxerclub. Casper mag trainen, dat vindt hij geweldig. Ik hoef niet meer zo nodig. Mijn beurt komt daarna wel, als ik met Wim ga apporteren. In het begin bakte hij er helemaal niets van, maar het begint steeds beter te worden.

Ik geef de beurt graag door aan Arnout